

Loven en prijzen - Psalm 9 vrij

Loven en prijzen, 'ere zij God',
danken bewonderen zingen.
Ik lach U toe, verliefd en verlegen,
uw Naam luidt: Enige ware.

Vijanden zijn op de vlucht geslagen,
struikelden, vielen, plat op hun ogen
konden niet verdragen uw aanblik,
onkreukbare rechter, Gij

die mijn geding beslechtte, me vrij sprak
Gij ontmaskert de slachters
vaagt hun namen weg voor altijd... hun
steden wie weet waar zij lagen?

En nu dan zijt Gij voorgoed gezeten
op de Stoel van het Recht?
Nu gaat Gij de wereld richten,
God-Ik zal, rechtvaardig, genadig?

Van nu af vindt de vertrapte
een veilige ligplaats in uren des doods?
Wie U zoekt wordt gevonden?
Zoals de psalmen zingen:

'dat Gij het schreien hoort
van uw verworpen mensen
dat Gij hoort het schreeuwen
van hun vergoten bloed'.

'dat Gij het schreien hoort van
uw verworpen mensen
dat Gij hoort het schreeuwen van
hun vergoten bloed'.

Ik stik in mijn vragen, huil om antwoord,
zie de wereld - er verandert niets.
Overal vieren de slachters hun feesten
en zingen: 'God-Ik zal, jij bestaat niet'.

Draag mij weg van de drempel
van de poorten des doods

kom mijn ongeloof te hulp.

Laat het niet blijven zoals het is:
dat miljoenen doden niet tellen.
Brenge ze tot rede, God-Ik zal,
de machthebbers deze wereld:

dat boven alles gaat één nietig mens,
een mensje maar

dat boven alles gaat één nietig mens.

dat boven alles gaat één
nietig mens, een mensje maar
dat boven alles gaat
één nietig mens.